

Lisec je sedaj, to se razumeje, tudi natančno poznal razmere v
 gradu. Mlada gospođa ^{Karlina} ~~hči~~ je bila na Pražanku vzrasla. Njena
 učiteljica je bila po očetovi smrti ^{samo} gospodici
 Senčarjeva. ^{Prej je bila v otroški šoli v mestu. Kar je dorasla nekoliko bila je v}
 mesne je bila samo dvakrat za en dan po
 opravi, ^{Kakor uže drugje povedano. Vse drugo vzreje je imela le}
 Senčarici ^{nas} ~~razgovoriti~~ ^{Ubliznjaj} sosesčini nij bilo dosti
 smilanih ljudij in odkar je bila pražanska gospa ne
 glasu, da je ^{mногоkrat} ^{Dusevno} ^{bolna} ^{nij} ^{prisel} ^{nikče}
 v vizite. ^{Kakor da bi se bili žide bali. Tudi langman} ^{nij bil nikdar prižubljeno}
 tega je ^{bila} ^v ^{mnozem} ^{ozirom} ^{naravnost} ⁱⁿ
 drugača ^{nego} ^{druga} ^{Devise}. Posebno jej je bila tuja
^{misli in} ^{serce}. Za to v svojej naravnosti niti nij
 znala skrivati, da je običniji z mladim inženirjem
 posebno zanima. ^{Lisec je moral} ^{zapaziti} ^{pravo}
 sesterko ^(nagnenje) ^{do njega} ^{ker} ^{kmalu} ^{mu} ^{je} ^{zaupala}
 vse svoje male skrivnosti in govorila z njim
 kakor otrok z otrokom, kakor da bi bila
 od mladega skupaj ^{vzrasla}. ^{On pak, ne da bi bil pomislil resnih}
 nasledkov takega čuta, mislil je, da je to sestersko sočutje, prijateljstvo
^{spozil} ⁱⁿ ^{veselilo} ^{ga} ^{je} ^{srčno}, saj je najslajši čut
 ako se zavest, da nas kdo rad ima, tako prijeten
^{sladok} ^{čut} ⁱⁿ ^{hvaleznost} ^{sen} ^{samo} ^{za} ^{gubezen}. ^(vsako)
 Spremenila se je ^{bila} ^{pak} ^{stara} ^{gospodici}
 Senčarjeva. ^{Lisec nasproti}. ^{Ona} ^{nij} ^{več} ^{toliko} ⁱⁿ ^{ne} ^{več}
 tako zaupno govorila ^{z njim} ^{kakor} ^{nekdy}. Lisec je
 to pripisoval ^{onej} ^{proej} ^{noči} ⁱⁿ ^{ga} ^{slučaji},
 da je ^z ^{doktorjem} ^{Zobrom} ^{običval}, ^{kar} ^{čas}
 kar starki ~~nikakor~~ ^{nij} ^{bilo} ^{po} ^{voji}.
 "Kako dolgo ostanete še pri nas?" vprašala ga je
 ob nekej priliki jako mrzlo. In ko jej Lisec pravi,
 da bode ^{vse} ^{njegovo} ^{delo} ^{uže} ^{kmalu} ^{dovršeno}, molči
 ona, niti jedne besede obžalovanja zaradi njegovega
 bližnjega odhoda nij imela.

2
Est
Trinajsto poglavje.

Doktor Zober o onem večerni nij nikdar z Liscem
več govoril, nego razpet v svojem lehlem nekoliko
grobem tonu, katerega mu pa Lisee odslej nij
več zameril.

Nereze večera dne pred solničnim zahodom se
srečata na polji. Stari postane in vpraša: "Ti, nečak,
čegave oči imaš ti?"

Lisee se začudi temu vprašanju, ki ga nij razumel.

"Krcmar mi je pripovedoval, kako je bilo tačas, ko
sta v prvo stanovanje v gradu prosila za tebe. Ona
gospa je imela svoji slabo uro in ti je nekoga oči
očitala. Čegave? On se ne domisli imena."

"Meni se zdi, da nekoga Andreja, ali na tem nijsem
nikdar potlej več razmišljal."

"Tako?" zategne stari. "Torej se me spominja še
tudi kar da me nij pred njo? Lepo! Ali častno to
nij, da se v imenu mojih oči - pokaži kakove
imaš! - Nu, za mladega neumnega dekletca
dovolj opasnosti!"

Do sedaj Lisee nij vedel doktorjevega
krstnega imena. In s tem hi mu se je pa do-
mislil, da je uže od kmeta čul precej
pri povesti o Zoberovem gospodu okrajšano
narodno imenovanje Drevjko. Iz besedi starčevih,
katere je skoro bož^{sam} za sebi, nego Liscem govoril,
razvidel je ta naravnost, da in natančneje se
razmerno, v kateri je Zober moral nekdy
biti z gospo. Od tod tedaj njegov vpliv nanjo.
A samo od tod? Neverjetno. Vendar vpraševati
bi bilo indiskretno.

Sestnajeto poglavje.

Lepega ~~javnega~~ jutra pride v grad do kolena bosonoga
desetletni sinko Solarjev in ker nij bilo nikogar pred
gradom, na pragu pak je silni sultan ^(dremeje) na leno nameži-
kaval, obstane ^{na} ogla, ^{potiplje se z eno roko za las,} ^{drugo roko v hlačni}
zep ⁱⁿ strah ga je, ker naprej ne ve, nazaj ne sme. "Uže
je na tem, da bi ^{ih teži} začel, kajti solze se uže nabir-
kajo v velikih očeh na debelem mladem lici pod
lasatim čelom, ko pristane iz veže gospice digne
in izpoznavši dečka veselo ~~reče~~ vpraša:

"Kaj bi rad Janezek? Pojdi no sem, ~~at~~
ne boj se."

Janezek sname na pol raztrgani klobuček z
glave ^{ga} ~~mu~~ je ^{bila} doma mati ^{naučila} ~~na~~ ⁱⁿ
na vsem živatu tresoč se ob zidu koraca široko
vrat. Gospica ^{mu} pride nasproti, pogladi ^{mu}
s svoji ročico ^{na} ~~mu~~ ^{mršave} lase s čelo in ponav-
lja: "Kaj bi rad, Janezek?"

"Gospod so rekli, da bi radi, to bi prišli k
njim, " počasi in polglasno boječe pove kakor so
ga ^{bili} ^{naučili}

"Kateri gospod?"

"Mas." (jaz, nij rekel da)

"Ali ne, ^{naj jaz pridem,} kdo drugi gotovo; ne veš
kdo?" vprašuje gospica. ^{Ali Janezkove informacije}

pak so bile proči; ali ali ~~pa~~ ga je zapustil spomin,
ali si nij upel več govoriti, molčal je. Tako je
moral gospica sama ugibati in iz vsega kar
je Janezek nebolilo s kimanjem se najbolj
potrjeval, sklepala je, da dr. Zober posli
po Lisca.

Kaj pa imate in doktor? Zoberni?
 Kaj pa z mano? nece govoriti,
 kaj sem uze velkokrat mislila, kar vpra-
 sa kaj, in sece mu moj drugin.

Pri Ona prime dečka & za roko in ga vodi ob
 gradu na zgorenji konec. Tam sta bila dva okna
 odprta; gospica poišče ~~dobrega~~ kamengija droben kamenček
 od vsega smehljaje se, kakor da bi bog zaa kaj prijet.
 nega opravljala, na lahko zaluci kamencel na nevisoko
 okno. Takoj se prilazi Lisec obraz mej rozi cveticami,
 katere mu je bila uže od početka ^{njegovega prihoda} Sencarica tja postavila
 in vidič ^{veselo} dellico zarudi in zjasni se tudi njegov obraz.

"Pojte doli, ta le moj ~~gabi~~ Janezek vam
 ima nekaj važnega povedati" od dr. Zobera, "klice
 ga ona in v hipu je bil Lisec pri njej na ortu,
 kjer sta potem ko je odšel ~~mla~~ mali sel, še
 dolgo govorila. ^{Na zadnji pesi} Sencarica ^{in njima} katere
 je tako kisel obraz naredila, da je obema vesela
~~se~~ besede zmanjčalo in sta se ločila, ona v
 grad nazaj, on v vas Zobera islat.

// Kadar bi
 bila zvedela, kaj
 mu Zober hoče, ali
 prav za prav naj-
 rajša bi bila z
 njim ota, ko bi
 bila smela, ker se-
 da je bila ona
 vselej na Lisecovej
 strani, ako je
 proti Sencarici
 zagovarjal starega
 čudneža, če si prav
 ni znal razlogov
 iskati.

Med tremi ~~slivami~~ slivami je imel doktor Zober
 privezano ^{svilnato} visoko vrno posteljo in je ležal v
 njej ter pušil ^{tabak} iz dolge pipe. Bil je ^{sicer} čisto brez
 dela, niti čitanja ni imel nobenega. Nad njegovo
 glavo so bile ^{lepo plavo} zlate črčepje, vabljivo so
 visele na polnih vejah, treba bi se mu jih bilo
 samo stegniti in pripognil bi si jih bil.
 A pipa je starcu božje dišala, kajti ko je
 izpušil, vzdiguje se, da bi drugo natlačil. Zdaj pride
 Lisec.

"Bas prav, da pridete. Tam-le na oknu je
 tabak, natlačite mi pipo," reče pristecu, "Vi ste
 mlad, ^{moji udje so pa denes nekaj trdi.} ta stori po njegovem želi in ležecemu
 se ^{pipo} prižge tabak.

"Sedaj mi pa prinesite ~~moje~~ moje naočnike
 iz izbe. Na mizi jih najbrž najdete na knjigi.
 Jaz vas moram enkrat na tanko pogledati,"
 in nadaljuje doktor in Lisec mu tudi to stori, da
 si je bilo čudno motivirano.

3
šlarc^o natančne očala in gleda Lisca v obraz nekaj časa. Potem
sname zopet umetne^{stellite} oči in jih v travo vrže, tja
kjer je ležala užje njegova kapa.

"Meni se zdi, da nij nobene podobnosti; sicer pa
menda ne vem več, ali pa nikoli nijsem vedel,
katere oči sem imel. Saj ^{irrele.} ~~pravi~~ užje sveto
pismo, ^(veliko modrost) če se ne motim sv. Pavel, da človek ~~nidi~~ gleda
v zrcalu obraz svojega rojstva, pač se obone
proi in ^{taki} pozabi. Kakor je."

Lisec ga čudom gleda.

"Ne zamerite, da vam ne postrežam nič, da si ste povab-
ljen gost. Izvolite si ~~ste~~ vzeti stol in sedite, da se
nekaj pogovoriva," reče Zober.

Lisec stori tako.

"Včeraj sem nekaj slisal, kar me zopet jezi; začne
starec. Zarad tega hočem denes drugače z vami govoriti.
nebo bi bil to bi ne bil slisal kar sem. Vendar prej
moram se vedeti ali je res ali ne. Včeraj sem bil namreč
v kmeti pri županu s kmeti. Včas me še ^{nekolika} veselje mejte
ljudi zaiti, da si mi tudi roperni postanejo, posebno
kadar je pijan in postane krava iz človeka. Govor
je bil o vas; in župan mi je natančno pripovedal
kako je bilo takas to sta ^{prav} v gradu bila. Povejte mi sedaj
vi, je li res, da vas ^{ona} nij zarad tega vzeti; ker
imate nekoga oči? Koga je imenovala? Povejte mi
celo stvar, kako je bilo?"

Lisec mu razloži, kolikor se onega prizora
in besedi domisli.

"Blaznost sem ali tja, nekaj je resnice v vsem,"
govori starec, kakor sam za se. "To je dokaz, da se
moja oseba še vedno opleta v njenej glavi, pa da nijsem
posebno prijetno sprejeman. Ha, ha, ha! Potem bi bil
jaz prizanašljiv? Čemu ~~saj~~ jaz bolj kot drugi, ki so

krivi. In tako, ljubi moj prijatelj, vam bodem
denes drugačen svet dal nego bi ga bil
včeraj, to se razumeje če hočete moj svet poslu-
šati. " "

"V katerej stvari menite?" vpraša Lisec.

"Ko bi bili včeraj dopolno dne prišli, bil bi vam
jaz - ker sva uže enkrat toliko besedij govorila
da vas moram nekoliko ~~podpirati~~ rad imeti - bil
bi vam jaz naj menda tako-le govoril: Ves kaj
moj mladi znanec in nazovi: nečak, jaz sicer nič
ne dam za ves svet, vendar na nekaj se vedno držim
in to je ~~poslušanje~~ ^{svoje} besede. in ~~na~~ ^{na} moštvo. Taz je
nijsem se nikdar prelomil kadar sem jo držati mogel.

In tako rad vidim, da tudi ~~oni~~ oni, s katerimi sem
jaz uže toliko govoril kakor z vami, drže besedo
in moštvo kakor se bas da. Posebno lahko je
to, ker število starih je majhno. ^(selej dečeli) ~~Vsej monar~~

hiji ~~se~~ ^{je} razen vas, s katerim sem se prav
slučajno seznanil in s katerim sem prav
tudi slučajno morda več govoril nego je moja

navada, samo si jeden s katerim ~~se~~ sem sedaj
na stare leta o sebi toliko govoril kakor vami,
in ta je ~~je~~ ^{pošten} duhoven, moj součene, tri ure
od tod proti ~~dat~~ ^{snagor} Torej, prijatelj, ker si v
tako majhnem številu, stori tako kakor te

jaz prosim, bodite možati in pošteti, če
ne imas z menoj opraviti in ti bodes
videl, da brezobzirnejšega človeka ne
dobis kmalu, nego sem jaz, ~~at~~ kadar
hočem biti. "

"Kaj mislite o meni, kaj govorite?" vzplamti Lisec rudeč od jeze.

"Prav nič zlega, mirni bodite," govori Zober kakor da ne bi bil prej nič rekel.

"Ali, gospod doktor, vi govorite tako, kakor da bi bil

jaz ~~že~~ nekaj neposileneza storil, in to ..."

"Nijste se," pade mu Zober v besedo. "Vendar

me poslušajte če hočete, če ne, pa amen in razidi-
va se, ~~kakor Abraham in Lot~~ Aut-aut!... Torej,

kaj sem ~~uže~~ rekel? Da, to bi bili vi včeraj zjutraj

k meni prišli ~~reči~~ govoril bi bil tako-le: Pri-

jatež! vi vidite, da stara ženska v gradu zori nij pri vsej pameti. Jaz za svojo osobo jo sedaj

obžalujem, ^{Da bi jo} ^{večasi ne bi bil; ne} ^{sem oslabele.}

sem zakaj ^{je sedaj tako, mislim, da sem oslabele.} ^{to so} pa moje stvari. Vendar naj

bode tako ali inako, vi, gospod inženir,

ste ^{moj} gost tam in veste zakaj ~~se~~ ste moj

nečak postali. Starša neče, da bi njena

hčer ^{prej} v mladosti znanje storila, za to

se je vas od kraja bala. Clara pač

boji amice - veča za vas. Vi ste se

v delleta zgledali, ^{se je najbrž} delle ^{se je najbrž} v vas, torej

se je bati. Vskove & mladostne budlosti,

kakor smo jo doživeli tudi mi. Treba je

vas svariti, vi nijste na pravem potu,

vi ne dosežete z lahka nič, ^{ximejte mir} pustite delleta.

"Jaz," uprase čudom Lisec ves v ognji.

Zober se zasmije nesramno = veselo in reče mirno:

"Ko bi se vi v zrcalu videli, gospod Lisec, pričala bi vam naša rudečica, ki je prav posebne vrste, — jaz nekoliko poznam ~~človeške~~ ~~fige~~ človeške obraze —, da ste skoro popolnem zagubljeni v ono dete v gradu. O tem uže tudi vsi ljudje govoré in vsi vedo. Mogoče da vi še ne, za to vam pa jaz povem."

Lisec hoče ugovarjati a stari ježen pipo po travi vže in reče:

"Poslušajte najprej, potem storite in govorite kar hočete. Jaz vam ne zamerim če ste še tako zagubljeni. To je v mladosti lažje. Meni je tudi vse jedno. Vendar vas bi bil včeraj opominjal in bi vam bil rekel: dečko ^{prusti to v gradu. Nemaš} nobenege pravega ^{skoda za tvoj mir. Delaj rajši in pameten bodi.} upanja. Mati je neumna, hčer sama o sebi nema ničesa ostočevati; njen varuh ^{ohi} ~~pa~~ pred njenim ^{polnoletnostjo} ~~24. letom~~ brez stare ne bode ničesa dovolil. Torej praktičnega vspeha nemaš. Dolgo čaka ^{in upati} ~~ne~~ ^{se najbolj} ~~na~~ ^{pa} ~~reči~~ ^{je} ~~neumna~~, to bi vam jaz iz lastne ^{in iz druge} izkušnje najbolj dokazati mogel. Da bi pa malopridneža igrali, ^{lahkomiselnosti uganjali,} celo mene na laž postavili, za to ste pa vendar menda preprosten človek, kar morem iz prave vsrja soditi, zato glejte, da vmalu —

iz grada proč odte odide, tam je za vas
 in za ono de Metce nevarno. Če se hočete
 oženiti, glejte da dobite stvarco, ki bo de za
 vami rada stala, ^(vam primerno žensko) ^(katerej boste obliko kupili predno kaltarju gleta,) in kateri ne bo de
 vlekkel nazaj; da vam srajco opere, klace
^{rešije,} juha izluha, in kadar ste otroci, da se
 igrate z njo. To je za prostenež moža, ki
 denarja v izbeli ne najde. Da bi se pulil, bojeval,
 popolnem dovozi. Da bi se pulil, bojeval,
 topel, nazadnje pa se od nje same za
 nos rojen bil, ^{to je nepotrebnost} bedarija! Berjemite
 mi, to nij moža vredno.

"Gospod doktor!" kliče Lise, ali stari
 mu prereže ^{jako} ^{osorno} ~~bet~~ i ta ugovor ter
 nadgruži.

Tiho doktor vam jaz ne izgovorim,
 jaši ti vrag dušo! Jaz sem vendar dovozi
 glasno už podvrat rekel, da bi
 bil z vami tako govoril, ko bi bli
 včeraj prišli. Denes je drugače. Kar sem
 včeraj zvedel, in kar ste mi v denes
 ponovili, kaže mi, da je bedasto
 z ženskami prosti biti. Oni niso
 nikoli. Torej glava za glavo, zob
 za zob. Hudica! Jaz bi vam lahko
 dokazal, da sme sedanja lestnica

meni kvaletno biti, da sem tako postopal
klor sem. Sedaj pa k' čujem, da vas
je v mojem imenu izgnala, vidim, da
se me v drugem smislu domišlja. Za to
vam danes drugačen svet dajem nego
bi ga bil včeraj. Lenske niso za drugo nego da varajo,
zato pa si neumen, če jednako z jed-
nacim ne potrčujes. Ob kratkem: danes
vam dajem drug svet nego bi ga bil
včeraj dal: porabite miliko, delletce
je ~~to~~ precej bogato, če jo hočete
imeti, evo, pomagam vam jaz. Ali
ne pojde z lepo, pojde z mojo
silo.

Lisec vstane razburjen in pravi: "Jaz
ne potrebujem ^{rabin} odslej ničesa od vas, gospod
doktor; vašo ponudbo, ki je v dejanskih
stvarih tudi popolnem neosnovana, moram
z vso odločnostjo odbiti. Vaše prejšnje besede
in vašo sedanja ponudbo ~~je~~ za mene
ponizevalne in razžaljeve. Da boste pa
videli, da tač svetov ne potrebujem,
imam čast, posloviti se od vas: v ^{šestih} ~~šestih~~
dnevih odidem od tod in iz tega
boste videli, da ste ~~na~~ praznim ^{govoricam} ~~ruge~~
~~delujem~~ verjeli, če res mislite imate
za istino, kar ste mi govorili. Vsacemu dru-
žemu bi dal drug odgovor. Z bogom."

Lisec odide. Zober gleda smehljaje za njim
in mimra: "Posten dečko, ali mlad."

Prozim korakom meri Lisee proti gradu
in razne misli se mu gode po glavi o tem, kar
mu je Zober po svoji čigi govoril.

Nevojen je jako. ~~Kaj in katovo pravi~~

Ali! Stari je morda nekoliko resnice govoril,
in glas, ki je do njega prišel, nij bil brez
vse istine. Lisee sam sebi ne more tajiti, da

ga je zanimala podoba grajske domače
pčere več nego vsaka druga dellica, katero
je dosedaj poznal.

Polstenje je od njega zahtevalo, in previdnost
mu je velevala (svoj sklep, v najkrajšem
času zapustiti ta kraj.
Tedad v šestih dnevih.

"Kedaj smem priti k vam, gospod doktor?" vpraša inženir, da bi ga na drug pogovor spravil.

Jobber ~~odgovor~~ ^{reče}: "Čujem, da ste te oči dobro rabili?"

Kako mislite? "

"Kako mislite?"
 "Ljudje govoré, da imasta z malo hčerko gorí gradu užé
 popolno dobro znanje."
 "Drebel!"

Kdo je to rekel!

Kdo je to rekel! "Tako in poslušajte. Ko bi bil jaz ~~pa~~ takoj tist dan ko sem prišel, te njen izrek vedel, ne bil bi lažal, da ste moj nečak in tako dalje. Bil bi stvar drugače opravi. In ko bi sedaj tega nevedel, kar vem, moral bi reči: prijatelj; ti se niji dobro nosil. Znano ti je bilo, da ima ~~moja znan~~ gospa neumno bolesto misel, svoje hčere ne omožiti. Ali hoče staro devico iz nje narediti; ali jo meni v kloster potisniti; ali kaj, to mene ne briga. Jaz sem ~~te~~ ^{vas} ~~moja~~ spravil pod streho, kar sem rekel, da ste neskladjin, ker prekrbjen. A kakor sedaj vem, ne rečem ničesa, delajte kar hočete, se privoščim jej; ako se vam posreči izvesti kar jej nij po rogi: Človek je vselej neumen, kadar se mu kdo smili: Trd bodi! To je najboljši. Upotrebljaj mlado lice, varaj, uživaj, ne mlogar se ne oziraj, - prav imaš. " Jaz vas ne razumejem " reče Lisee prestrašen. " Kaj mislite o meni. " " Ja, odgovori doktor, obrne mu hrbet in odide.

uživaj, ne ničesar se ne boji. "reče Lisec prestrašen. "Kaj
"jaz vas ne razumem."
mislite o meni."

mislite o meni: "Nic" odgovori Doktor, obane mu hrbet in odide. Lisek stoji tu, vroče mu prikaša. Bilo je nekoliko istine v njegovej obdolževanji starčevem. Sedaj si je bil v svesti, da mu je bila Lina več nego je smela biti vsled izrednih čudnih razmer na gradu in po zaupanju; Liza je kot gost užival. Predsodek, bolezen gospe Langmanove, — vse istina, ali kam to vodi? Moral je proč od tod. Sklepi je bil gotov.

8

Šedem
na najeto poglavje.

Bilo je petega dne. Drug dan je bil za oshod ošločen. Lisee
je delal po polu dne doma v svojej sobi. Krassen ^(jesen) dan
je bil.

Skrozi odprto olno pade, ^{kalor prejaže dvakrat,} v njegovo sobo majhen
kamenček pobran v pesku zdolaj in zalučén. Lisee
se stresne. Kdo je vrgel ta pesek, nij videl,
ali slutnja mu je ^{gotovost} povedala v prvi hip. Živa
poredna gospica Lina!

Gre k oknu in ^{konase} ~~se~~ ^{smeje} mu je ona smejala tle
srčno in gubo od zdolaj z usta do okna gori.
"Kje pa tičite? Kaj vas nij več videti?" Prište
Doli, jaz grem v vinograd po breskve, vi
me morate spreniti!"

Lisee je imel na jeziku izgovor, ~~z velikim delom~~
čutil je, da mu lice žari, a nobene besede nij
mogel izustiti, od okna se je odmelnil proč,
vzel klobuk in šel ven na vrt, k njej, kalor
mu je ulazala, saj nij ^{ime} mogel drugače.

"Vinograd" je bilo ^{dobro} četrto ure od grada od-
tujenemu bodu ^{ime}, ali ^{samo} ~~la~~ ^{ime}, kajti ^{stare} ~~stare~~
nij bilo nobene ~~le~~ videti, le posamezne breskve,

a nize iz ^{stare} ~~stare~~ ^{rovenin} svojih mater vzrasle, torej
so ~~se~~ ^{ja} in ^{dalje} ~~dalje~~ ^{ugibati}, da je par
morda nekdaj posestnik Pražanski posku-

tega kraja ^{in neracionalno izbranje trane cote} ~~unicila~~ ^{unicila} kmetu njegov ^{sta} ~~sta~~ ^{premazli} ~~premazli~~ ^{klima} ~~klima~~
kraj imel svoje ^{samo} ~~se~~ ^{podrasle} ~~podrasle~~ ^{breskve} ~~breskve~~.
gratine ostale ^{le} ~~le~~ ^{podrasle} ~~podrasle~~ ^{breskve} ~~breskve~~.

Mimo starih orekov po gladkej malo
razhojenej stezi je šžal: pot do vino-
grada. Prav prijeten sprehod po mehkem!
In prijeten v družini lepe vesele devojke,

9

Ki je bobljala ^{veselo} kakor [dete, kakor da bi ji ne bil nihče
poslušal, najnevarnejšim rečem veliko imenitnost
pobladaje. Kakšne breskve niso še zrele, ali več
nego pol jih je uže poradenih; pa da naj
bi kili ljudje vsaj čakali da dozori sadje
in potem stopno krati; pa da ona maj
in teta mej vsem sadjem najrajša
ime breskve in če jih sedaj ne koliko
ne dobi, ne bodo več dobiti; pa Matija
je hotel s puško sinovi ~~sta~~ čakati iti tatov, ali ona
nij pustila, ker bi se mu puška sprožila in bi
tatove zadela, a je vendar boljše; da se vse breskve
poradejo, kakor da bi bil en človek ~~ubiti~~
ranjen; in ko so tatovi, to je znano, to so
trije Kajžarški sinovi gori nad rebrjo, postopaci,
ki ~~tako~~ bodo pa vsi trije soldatje, tako je pravil
hlapec Matija; in ti le orehi so bili v lani tako
polni, da je skoro za vsakim peresom jeden sad
bil, a letos nij nobenega, spomlad so lepo cveli
in drevo se je razzelenilo, ~~a~~ pa jedno jasno noč
je slana pala na zelenje in orhova drevesa
so bila ožgana, da ~~je~~ je bilo vse črno; to je tako
žalostno spomlad, kakor je lepo cvetje, posebno
čresnjivo, to je najlepše cvetje, ~~ga to je pa tudi~~
~~narodni pregovor pravi~~ ~~ist~~.

Duhovnik ta razgovor menda ~~ni~~ nij bil, in
vendar ga je Lisee z največjim pozorom poslu-
šal ter malo jih je imel, ki bi ga bili bolj
zanimali. Vrtih gospice Lise se je glasilo
vse tako izredno lepo in zanimivo, da
je bil ~~Lisee~~ srečen, neprašaje in nepremiš-
ljevale ali sme biti ali ne. In sreča je
besedij slova, tako je tudi Lisee mnogo
molčal in poslušal ter /.

spremljante niz metrozala.

nitro ^{me} jo⁷ Liscu Javon nar
regeled, 14 In gace

Dolini videlo, vse je poznala. †

Da je lepo pri nar. Lepa
"Gotovo", odgovori Lise in ker je už moral kraj
Denes ali jutri povedano biti; dostavi: "in prav
tebi mi bode zapustiti jutri ta kraj."

Tutri odhajam.

"Kam?"
"V mesto nazaj, tu nimam ničesa dela več."
"Prestrašeno pogleda."

Lina ga resno = pre
"Tutri? In ga ~~vedaj~~ ~~vedaj~~ ~~vedaj~~ nazaj?"
Dilema? In ga ~~vedaj~~ ~~vedaj~~ ~~vedaj~~ nazaj?"

Tutor: In za ~~gse~~ /

mallo trese.

"In vi morete lahko iti od nas?" vpraša ona s takim

Lisee jej pogleda v lice. Njene velike oči so bile
oprašujoče vanj uprte, in ... zdajci so zalesketali
... ste se spustili po belej koži navzdol ...

"Ne morem, ljubljena delica" vzdihne on.

Lise. ^{Štastje} ^{Spinoza} ^{mu}
pricalo ^(v prvi gotovost) o njegovi ljubezni; in ta hijs je tudi
v dala in ~~se~~ vse prevladovala

pritalo } ~ ^{provd.} njenej. Gubeznj, ¹⁷
~ njem zavladala in se vse prevladala
strast. x Burns objame de^{kl.} ^{Ekj} in ^{so} odgibi volze
z belega lica. +

A tako je bilo le nekoliko dni. [Ostro oko' tete Senčarjeve
je izrazilo spremembo vsem vedenju Lininem in zasluhilo
uzrok. Lisec pa je sam zaupal svojo tajnost jedinemu
človeku, ki mu je tu pomagati mogel dr. Zobru, da si
se je jako težko odločil.

K njemu je prišel v mraku. Začudil se je močno, ko mu
je stariček už precej po uvodu v besedo segel s pripovedanjem
tega kar je mislil da je njegova največja skrivnost. [Da je
bil slučajni prislušalec v vinskih tihotopih tega se ne da nij
mogel vedeti. Kmalu sta sedela pri vinu skupaj.

"In tu naj vam pomagam, naj vam bodem svata
snebač, kaj ne?" vpraša stariček z veselim smehom v
katerem je bila dobrohotnost poleg ironičnega po-
rovanja.

"Če to ne, vsaj svetujte mi kaj naj poičem,"
~~pozna te ljudi božnega poverja in nego vas jaz~~
~~upravati smem," odgovori Lisec~~
~~Nij božni neumnega posla na svetu, kakor žaljubljenim ljudem dobre~~
~~svete dajati, kaj ne? Ali bi bilo bi najpri-~~
~~ne smem svetovati, kaj ne da ne? Ali bi bilo bi najpri-~~
~~prostejšee. Bog zna, ali se ne uklonite nesreči,~~
~~če to storite. Vi bi ne bili prvi, ki je angel~~
~~ubežati mislil odprodati se, a je dejansko~~
~~ubežal samemu vraku v ženski podobi. Tega~~
~~vam ne svetujem, ker ste kakor tega me ne bi~~
~~poslušali, kaj ne? Ali bi bilo bi najpri-~~
~~Saj sem bil sam slep, ko me je~~
~~imela. Vi hočete le tak svet, ki vam prav~~
~~primo, kaj ne?~~
daje, kaj ne?"

Lisec molči. Kaj je mogel na to odgovoriti:

"Sicer res nikdar nijsem mislil" nadaljuje
stariček, "da bodem kedaj vličen snubiti za
Lisec njeno hčer. ~~ne veste, kako bi vam~~
tudi bil se pred malo časom v glavo zalucil, kar

bi bil najprej dosegel, lo bi mi bilo. (Vidor koli prišel ~~kar~~
 3 zahtevanjem naj ga oženim s hčerjo njeno in onega
 človeka, katerega sem na zemlji najbolj sovražil.
 Vas pač sem se celo pričakoval te dušice se
 v otoci (nameni) sam, (potem) veste kako se človek
 izpremeni. Nazadnje bi mi ne bilo ~~ti ne~~ (ne) žub, če se
 bodem moral otoci tukaj v tej kuhinji
 umirati - to se razumeje ako smo smrti ^{spregi} naglo ne
 pride, kar mi bi bilo ljubše - , ko bi imel soseda
 kakor ste vi, ~~Vrag ga~~ Če je uže ona našla precej,
 da inaste moje oči, in to na stare dni, pač bi jo
 tudi rad obsodil, da bi te oči morala gledati
 do konca ^{svojih} dni; bilo bi tudi malo maščevanja poleg
 dobrega dela, kakor svet te reči zove. "Torej jaz
 "Ne, ne, tega, jaz upati ne morem in nesmem" recedisee.
 kočene govorete? ~~Kako sta se videla razumela~~
 "Nu kaj pa potem počete? Prekličen nasledel je vendar
 kar si ^{se} grade. Ali ste mar prišli pravil mi svoje srčne
 da se ženite z njo. ~~Iz kom? Iz gospe Langmanovo, njeno materjo?~~
 bolečine zato, da vam bom pomagal vzdrževati in sanjariti.
 Potem se ~~Da~~ ve da ste naprčnega zadeli."
 "Ona nij nič ~~kar ni~~ ⁿⁱ z menoj, si z drugimi nič
 "Jaz sem berac! Vidim da dnij močje, ali pobegniti proč in
 dal se govoriti ⁿⁱ moči, ⁿⁱ pravi Lisee.
 resignirati tudi nemam." ~~To je sitno. Melancholije jo je tako preozela, da~~
 "Da, govori Zober, macedonskega Filipa z zlato otopogjeni osel, lo bi
~~tudi~~ ⁿⁱ ~~pa~~ ⁿⁱ ~~prema~~ ⁿⁱ ~~prazna~~ ⁿⁱ ~~Vidiš~~
 bil, moji, ne bil me vlekel v orijent. Kar se matere tiče,
 tu je škoda, da nij upen moz, ~~vrag ga~~
 je ~~vzel~~ ^{je} tega trenutka dočkal. Njega
 bi bil imel ^{je} veselje zavijati in njega bi bil
 jaz mogel pripraviti, da bi bil dal
 svojo hčer črnemu ciganu, ne ^{samo} ~~pa~~ vam,
 ki imate Andrejeve oči. Pročete babe! ~~Koliko~~
 krat mi je visela ~~na vratu in obetala~~ A propos!
 Jaz ^{vam} (popravici) govorim, da mi bode nazadnje
 tudi čisto vse jedno, če ^{vas} ~~ste~~ oženim in ^{ste} ~~ta~~ tem
 pomagam, da dobim namestu golobika vrano,
 ki namestu žene (Tsantiporna starost). ~~Pa~~ Kadar

21. 12.

bodem dobre voje, veselilo me bode^{morda} videti
talozvan ereten zakon pri tebi, a narobe bi
^{morda tudi} me veselilo videti kadar bi bil slabe voje,
kalo ti ženska gremi' duve, od katere ste
mladi osel obetal si nebesa na zemlji.
Meni se je tako godilo in za hudica jaz
ne vem kdo me more prisiliti; da bi svo-
jemu bližnjemu več privoščil nego sem
sam imel. Toliko, da me ne boste z nobeno
hvaležnostjo obkludali, če se stvar srečno izvrši,
a tudi ~~ne neganjati~~, če se ne enkrat naveli-
čam in vas pustim v klancu Kjer ste... Kajti
prav že prav imam precej težak položaj; Jaz
sem rekel, da ste moj rešal. To mi je res.
stara moja nevera ne zaupa mladim mojem
nič ~~sej kot~~ in nič svojega poroda
možiti, zmislil sem se ~~kar ima~~ zmisliti
sem se moral, da ste ženin, samo da ^{se} niste
zdeli več nevaren. In, za vrage, sedaj se prava
zares začneta! Kakor naleše in skjubu! Glejte,
maji prijatelji; ^{vi} ste me malo blamirali, torej
torej vidite, da ~~ta~~ bodem še šlo pomagat in da imam
stališče ki je jako neugodno.
Liska je način tega govorjenja bil strano
neprijeten, ali kaj je hotel. Jaz mislim, da
najsi naj bil tako ~~nevezan~~ vezan
ker na berac na levo ali na desno, zet ste dober
za ^{Sicer} hvalnega plebeja, ki je malo zaobogaten -
in se ne kakov način, + to jaz vem! Da jaz
tudi tako sodim. Ali ona ^{to ure vidite da} prokletega njene-

ga sedanjega imena ne jemljem rad ne jezil
in ga tudi. Tošlo čujem - ona ve kaj je
storila, da je denarnega može dobila. Vi pa
nič nemate. Praktičen je svet in tudi matere,
če so prav na pol blazne. Tošlo ~~traje~~ je vaše
stanje, neugodno do tal. Vendar ga smete
z ~~Jo~~ s starim Zobrom ^{malo} ~~ne~~ ^{upanje} svojo svatbo
z ^{malo} rumenolasko piti celo časo, živio!

Izpivši stari vstane, odpre skovan kovčeg v
koti svoji izbe in vzeče mali zvezek pisem ter
kaže ga Lisci pravi:

"Vidiš, dragi moj pseudo-nečak, ti le
papirčki imajo malo zgodovino. Te le spise
sem včasih umrlemu njenemu možu samo
omenil in obledel je kakor stena. Jutri,
da se še na svetu, ve tudi ona. Jutri
popoldne bodo ^{morda} ~~za tebe~~ ^{vas} svojo dolžnost
storili, ~~samo pokazal jih bode.~~ Razu-
meji se, da bode neprijetna scena to, po-
sebnost ker je sedaj ona včasih res uže
pri kraju s svojim razumom. Za to ji
pa treba, da gospod ženin zapusti
grad prej nego njegov snubec pride
agitirat zanj. Tedaj jutri popoldne
odidite od tod. Kasneje boste uže
vabilo dobili, samo da addresso pustite!
~~Ali odjete je tudi~~

Lisa je
jaz ne vem kaj je ^{tihih} ~~vesih~~ primik, gospod
doktor, in ne vprašam. Ali iz vaših besedij
posnemljem, da morete z njimi na staro
bolgo gospe presijo delati, ki jo mora
~~strašna~~ boleti. To pa nij pošten priporo-
moček in jaz nečem, da ^{bi} za me z njim

21 (b) 13
delali: Pustite, če nij mogoče drugače, potem ..."

"Prekasno" odgovori stari. "Škar je enkrat v Lini, jaz sem obžubil, in hočem. Storiš kar je moja volja. Tu niti več o tem ne govorim. Sedaj prva, govorite kaj drugega, jutri zjutraj pa se odpravite od tod proti. Napišite mi tu svojo addresso."

Lisee napiše. Kasno je šel domov. Srce mu je bilo teško, vest ne ~~lahka~~ lahka, zdela se mu je da iz tega vsega nij mogoče dobrega konca dobiti. Vendar nij nij mogel ničesa skleniti. [Bil je mehka pasivna natura, ~~dal se je~~ Onega železnega značaja s svojo trdno voljo dela in odločuje, nij imel, moral se je dati od osode in ~~in~~ ploviti naprej. Kam? to mu je bilo ~~temno~~ ^{poslednje} noči, ko je ~~v~~ ^{kot kot gost} v gradu spal, jedna najnesrečnejših zanj. Divje sanje so se mu po možganih blodile do beleza jutra.

9 ^{Devet} ~~Devet~~ Najeto poglavje.

Ker je Lisee vedel, da gospe Langmanova izhaja ^{pozorito} ~~zgodaj~~ iz družinske ne pože in je ~~nij~~ do dananjših domov ali od delavcev ali od družin samotnih otrok in opravkov, poslovil se je drugo jutro rano pri njej in zahvalil se za gostoljubnost. Poslednje mu je šlo teško z jezika, ker imel je težočo zavest, da je po njenih željah slabo plačeval. Ona ga je hladno odprstila, želel mu srečen pot, ⁱⁿ niti ne omenivši kako zopetno se svidanje.

Od gospodine Lencarjeve se je hotel karneji posloviti. Tak bode razhod od Lisee, o tem si nij upal niti misliti.

Nij bilo niti sreča.

Kajti ko je svoje poslednje stvari spoprosil, prišel je dekla v njegovo sobo in mu prinesla pismice. Bilo je od "tete" Sencarjeve in glasilo se je: "Danes odhajate. Želim vas srečen pot in z bogom. Nij bilo lepo od vas, da ste z mojimi hrbtom začeli ~~z Lino~~ razmero, katere ona ni je še na pol ~~se~~ dote niti premeriti ne more, in katere ne more v naših žalostnih razmerah nobenega ^{dobrega} uspeha imeti. Medve z Lino se odpeševi. Ona ne ve ničesa. Za boga vas prosim, prihranite jej britkost ločitve, idite, in pozabite. Pozabite vse, jaz ne vidim skrbel bodem da ^{vas} pozabi tudi ona. Zakaj ste jej mlado srce vznemirili?"

Lisee ~~in~~ po prvem zares ~~načrtovanem~~ poturju-
čem ~~in~~ učinku tega pisma ~~prede~~ in napiše
dve pismi: jedno Lini ~~in~~ drugo njeni starejši
tovarišici; prvo je bilo polno ljubezni, in
~~obeta~~ ^{drugo} izgovorov in opravičevanj.
~~Pismo~~ ^{zaprta} ~~izročila~~ ^{odgovorila} dekli, potem se odpeše, uničen in
potrt, brez sveta in ^{zupanja} v drugo nego v starca.

~~ki mu se je zdel sedaj tako~~
V Volčjaku išče Zoba, ^{ali} ne najde
ga doma. Starec je bil po svoji navadi v gozdu
odšel bloditi ~~brez namena~~ ^{svojo puščico}
~~na rami~~. Lisee mu napiše nekaj vrstic,
opominjajoč ga včerajšnje obžube.

Škmeti v Volčjaku ji imel še nekaj
ur posla, ki je bil ^{mu} ~~ker se opravičuje~~
~~ostalo~~ ^{denarja}, dolgočasen in
muden. Kasno po poldne se
je vozil po cesti nazaj ^{proti} mestu. ^{Kako} zleklin

srcem ~~je~~ je tem potem hodil pred ~~nekoliko~~
nemnogo tedni, a sedaj sel nazaj težak in
poln.

Pozno po noči je njegov voz pridrval na mestni
tlat ~~in~~ domov, ~~ki na~~ ^{se} je smel svojo najeto
~~maloko~~ neveliko sobo v mestu svoj dom ime-
novati.

Ko je v svojej sobici luč naredil, ^{odpravl.} voznika, ki mu
je njegove ~~reči~~ stvari z voza prinesel, in seogle
dal okolo, zdelo se mu kakor da bi bil pol življenja
dolgo iz te mirne izbe proči. Tu lo je svoje zaslužene
novčke spravljale k malej svotici svoje prejšnje
prišlednine, moral se je bržko zasmijati:

"Delavec ~~sem~~ ^{sem} 3^a vrst delam, nič nemam,
kako bi smel na njo misliti! Da, istina je
pozabiti, to je jedina beseda. Kratke sanje so
to bile, ki prihajajo proti volji človekovej, in katere
baš tatiš ne more prodala prodajšati kadar
bi rad, kadar so sladke, nego ~~jutro ali naj~~
majhen sum človeka v resničnost vzbudi in izpusti
veselje prežene."

Odreči se sreči, pozabiti - to je bil ~~zopet~~ tako
hiter sklep pri njem, kakor je bila prej
v ljubezni hitra in nenadna katastrofa v
"vinogradu." Vendar, ko mu je njena podoba
zopet pred očmi vstala, je ~~bil~~ ta sklep
isto tako božje padel, krčvito je prijel
brez spanja na svojej postelji ležeč prijel
svoje ^{mehtke} zglednje in jokal kakor dete.

Druzi, tretji, peti dan je pričakoval pisma.
A nihče nij pisal, ni Sencarjeva, ni Lina, ni Zober.

Ti dnevi so bili za Lisca polni muke in dvoma, nij
mogel ni misliti ni delati; dosadno mu je bilo
v društvu znancev, še bolj pa v samoti.

Sedmi dan mu je prinesel jasnoto. A kako?
Zober je pisal sledeče:

"Prijahej! Vi ste en osel. Kaj vas je vrag
motil, da dajete pisma nezanesljivim osobam.
Kar ste pisali Delleto, dobili je ^{mati} stare v roke
in divja, da nij mogoče človeku besede držati. ⁷
Sedaj moram jaz oditi. Ne spomlad se vrnem.
Sedaj ~~morem~~ ~~bode~~ ~~potem~~ ~~mogoče~~ Tarcas poskus
sem, ~~morda~~ ~~bode~~ ~~potem~~ ~~mogoče~~ Tarcas poskus
sim, če se vaša nevesta pred pustom ne uda
kacemu našemu sovražniku, ki je ina nekaj
krajcarjev več kot vi in je za eno jedno linijo
lepši kot vi, kar je pri vsaki ženski verjetno.
Če hočete pak moja pisma, pišite mi v Carigrad
"grande rue de Pera ~~na Dervisch~~ hotel national.
Dražje prav je. To je: če hočete ^{a mojimi dokumenti} ~~prosim~~ ^{dobiti}
lepo in bogato nevesto. Vi vidite, da več ne
morem storiti. Sicer pa bodite pametni. Nikjer nij
zapisano, da bi bas vi mogli srečni biti, če je toliko večina
okolo vas brez sreče.

Se listu Dan sprejme ponudbo starega
kolege, ki mu je pisмено pomijal mesto
pri ~~reguliranju~~ kopanju velikih kor
vodotokov na južnem Ogerkem, kjer je
bila dela za celo leto.

Tedaj pozabimo, lahko ali težko; tebi pa,
Draga Dellece devojka daj bog hroči sreči,
z bogom domovina." rekel je Lisee
vozei se z železnico čez mejo.

In tem ko je namene delal, ne vrniti.
se prejinego ^{in domovino} bode njeno podoba pozabil, poza-
bil, prihajala mu je vedno na misel, in ako
je prisilil se misliti na drug predmet, ~~kako~~ težilo
mu se nekaj dušo a neznano močjo.

Tudi za vas
bi ne bilo
varno sedaj
priti sem.

To je bila
torej zadnja
tolajzba.

Navsemiljena
tolajzba, ali
vendar resnič-
na!

Dvajseto
sedemnajsto poglavje.

22. 6.

15

Bilo je dve leti kasneje.

Po široki Donavi ob hrvaški-srbskem Sreemu je
plul navzdol proti srbskim zemljam mogočen parobrod.
Deževalo je ^{prejeto denar} pred poludnevem, za to je bila voda kalna.
in je ^{in blato} držala z različno hitrostjo ^{na pr} soboj na jug
proti morju nenasičnemu. Majestično Kapitan je
na svojem ^(pomostje) ozvišenem ^{stropu} stopical sem ter tam,
magjarski Klepetar s črnorusim debelim petnikom,
ne kmalu je Komarš je govoril nemški o svojim
tovarišem, ^(pomagacem) dve dami sta sedeli na porobnem krovu
in meglene kraje ob bregu ogledovale francoski.
Klepetale, njim nasproti pa ^(srbskem) sta je srbski.
pop ^(črna malo zamazano) st z dolgo ^{črna} hato razkladal po srbski,
kako se zove ta in oni kraj, mlademu gospodu
v belem slavniku, ki je bil uže daj časa ^{gledal}
v pogovoru ^(sopotojnim) spopom, ^{klav} se je videlo, iz
dolžega časa, ^(mladina) ker ^{slonil} je leno na ročajih in
ogledoval ružave valove, katere so delala
parobrodna kolesa v vodi, le mala več
poslušati in nego govoriti hotel.

Oprostite gospodine, vpraša naposled pop,
vi niste Srbin?"

"Ne, jaz sem Slovenec" odgovori mlad
gospod z belim slavnikom v tonu, kateri
pa ni bil poseben vatji, daj izpraševati.
Vendar oznanovalec pravoslavne vere se
nij dal odpraviti.

"To je tamo olo Gubžane" rekel je, da
bi svojo učenost pokazal. "A kajite
da sam si odmah to mislil. Vas akcénat

n
nije skli, je sam mislio, da ste kakor Hrvat.
a kajite vi meni, gospodine."

Pop je govoril ali vprašal še dalje, ali
Joan Lisec, kajti njega najo smo našli
^{tem} v gospodu z belim slamenikom čez dve
leti tu na široki dol Donavi neozdaj
plujočega, — Lisec ga nij poslušal več. Dru-
ga stvar ^{človek} (je ves njegov pozor na se potegnil) Iz za
^{stopnišče} haluze, po kateri se ide v dolugo podkrožno
(solano parobrodsko) progo reda, pomolil je
bil star gospod ~~se~~ s svojo brado glavo, a
ker je bil sedaj mazel veter popihal, mislil
je menda starec; božje je, da ostane
doli, kajti precej se je nazaj pomaknil.
"Je sem tega človeka už videl?" misli.
Lisec. Ker je bilo pasažirjev polno, ~~nij~~
~~Lisec tudi opoludne nij opazil pri~~
~~table-de-hôte a možnosti, da je tudi kasneje~~
stopil bilo je naravno, da je Lisec tega
soputnika stopro opazil, ko je už več
stacij vozil se s tem parobrodom. Kdo je
to? Nij se mog. Ne more se domisliti. Ustane,
poslov se pri popu in ide na zdolej
starega gospoda se enkrat pogledat. Najde
ga pri mizi sedječega v kotu in na raket-
nih blazinastih klopih ali pléd je imel
čez jedno, glob klobuk čez drugo
polovico potegnena in je delal se kakor
da bi drmal ali morda je res dre-
mal. Lisec mu nij mogel v lice celo lice
videti.

visoko ^{ter} plačujajo v zlatu, pred vsacim leži
lupčel celinov. [Mej ^{temi} igralci je tudi stari
s sivo brado, ki je bil prej Lisevo pozornost
vzbudil. Zato Lise pristopi k gledalcem igre
in ga začne še enkrat opazovati. Drugi trije
so oni je motil in gledal v karte, tudi drugi
trije ^{igralci} ~~nije~~ govorili; nekoliko ^{ker} je šlo
za nove, nekoliko ker so bili neznanci
med soboj; tu na ladiji slučajni ~~sesteti~~
sostice.

Pogleda pa Lise, ^{starega gospoda} ko bas oči vzdigne in svojo
igro napove. [Da, sedaj je starca izpoznal! A
te bele brade zadnjič nij imel, morda se
pa ipak moti. Gre okolo mize in pride
s časom tik za "hobet staremu. Drugi, majer-
ji" so uže svoje opombe delali; zato je tudi
starec je bil uže prej jednega ^{mu} osorno opomel
Da je tu treba molčati, vendar je bil pri
Liseu slep gotov vmešati se pri starem
njem, moral je vedeti je-li pravi; je-li pak
drug človek popolnem podoben.

Devet hudičev! Dober lup! ^{reče} Lise, ^{gledno} ~~malše~~
lateri "sicer nij imel navade kleti, ni slovenski ne drugar.
Tihó!" zarenci stari a se niti ne obrne,
^(tu niti v jugu)

Da bi pogledal kdo-hudičuj? Lise je bil
namreč ^{prej} ~~to~~ ^{to} specifično slovensko kletes
izbral, da bi pozornost starčeve vzbudil,
in se zagotovil ali je doktor ^{to ali ne} Zober? A iz "Tihó"
~~se je prave namere~~
nij mogel vsega posneti. Glasu tudi iz te kratke
besede nij znal ločiti; tem manj ker je
pred dvema leti ^{vendar le tudi} malo običeval z njim,
a sedaj ga dve leti nij videl.

Igra je bila končana in izgubljena za sterce. Izplača in porine karte sosedu. Zdaj stopro se nazaj ozre in Lisa pogleda. Bil je v istini Zober. "Kaj vraga? Kje Vas pa dobim," reče Zober in vstane.

"jaz ne igram več" ^{hitro} ne napove ^(nemški) svojim soigralcem, ogerškim meji katerimi je bil židovski ^{ogerski} trgovec, debelusen magjarskemu magnatu podoben potovalec in ~~mat~~ dobro-
dusno civilno lice, ki je bilo lahko kar si hotel, najbrž pa lastnina potujočega trgovskega agenta. "Naploč iznenaden sem jaz, gospod doktor," kajti ker sedaj nosite brado, vas niti nisem poznal, "reče Lisa."

"kam se vozite?" vpraša Zober
"V Odeso."
"Po kaj?"

"Tam dobim zasluzbo. Tukaj kjer sem dosedaj bil na Ogerskem, smo dodelali. Dobil sem poziv iz od prijatelja, ki je v Rusiji in sedaj me vidite na postu ga, ~~prav Lisa~~ ~~a od kod si in boste?~~ ~~reče Lisa.~~

Tedaj v Rusiji in po zasluzbu, ^{po} delu. Nu, mladi ste še in jaz bi vam privoščil tako burno življenje daleč proč po svetu, kjer se človeku rojovi ^(kjer mu pravilno) ^{mu} ^(kjer) poginejo in se nauči računati z realizmom. ~~Tukaj~~ ~~Tukaj~~ sem vse to sam in privoščim vsakemu dobro in zlo, kar sem ga užil; zlo tudi, kajti iz nje se človek

To se ve, da je ta nauk samo lo-risten, ako osoba ne igra s človekom preveč brezobzir-
no, sicer ves ta nauk ni nič priča.

jaz imam
mного da
z vami go-
voriti. Tako
je dejal stari
ali govoril je
mirno in lepo-
dušno, kakor
da bi mu samo
navadno
dogodbe od vč-
raj povedati.

~~Ludi uci, svoi kot iz dobrega.~~ Ali vi ste premehek
clovek z ~~vs~~ ~~ta~~ ~~da~~ ~~ga~~ ~~ni~~ svet. Uže sedaj ste
predalec proč od doma. — Kedarj ste bili zadnjic

doma, 2. Kedarj tu v stran in piva buteljo vina. #

[Sedeta k malej mizi. Parobrodni kletar jima prinese vina.

~~Udomovini doma? Ha, doma prav za prav nemam,~~

~~pravi Lisec stari.~~ ~~moja mati~~ ~~Mati~~ U domovini ~~pa~~ ~~ni~~ ~~sem~~

bil odkar se se midva ločila. Mati mi je
umrla kmalu potem, tako nemam tudi

nikogar svojih uci, "odgovarja Lisec Zober.

"Torej grad, Prazanka in moje rojstvene vasi

Volčjaka ^{ste res,} ^{popolnem} pozabili? Sapristi! In
tisto ^{lepo} ^{plavalsko} ^{tudi?} Lisec močno zarudi. Starec se nasmehne.

[Pozabil? Ne, lagel bi ko bi to rekel. To mi
nij ^{mogoče} nikoli, ali saj veste, da bi bilo naj-

boljše, ko bi mogel. Vi sami ste mi svetovali, "reči-
^{stetina je, tačas sem vam tako svetoval. Denes vam ne.} ~~reči-~~

~~Zakaj? Ziniti se morete tam sedaj če hočete,~~

~~reči starec.~~

Lisec osupnen, ^{skoro} ~~zarudi~~ in otrpne.

"Kaj me erpo gledate, ^{pravi Zober} ~~pa~~ ^{mojo} vero. Sedaj

so razmere drugje na Prazanku. Tista vaša mala

devočica je sedaj resna, malo blede gospodičja

postala in upa nad vas kakor jund na svojega

Mesijo. In ^{tista} ^{stara} ^{nosanka} ^{moja} je skoro-po-

mislite to kolosalno nemožnost nekdanjega velja — Senča-

rica je moja prijateljica postala in me je prosila

naj vendar ^{gotovo} ^{izvem} za vas, sicer nazadnje

vaša ljubica se umrje. ^{ne} ^{pa} ^{jaz} ^{bi} ^{dejel,}

Moje nazore poznate. Takih reči in me boste

razumeli, če ^{rečem,} ~~reči~~ ^{ne} ^{kar} ^{snite,} če pustite

Odessa ^{Rusom} ⁱⁿ ^{se} ^{po} ^{svi} ^{čez} ^{Lisek}

in Zagreb ~ domovino ⁱⁿ ^{se} ^{ženite,} ^{precej na Prazank vozite,}

jo se celo pri ^{zdravju} ⁱⁿ ^{skoro}

nam nij drugega svetovati. Vi imate

temperament in talent za tako jednega

jednega dobrodušnega filistra, ki varuje dom

in leno in lepo otrok. Hajdi, nazaj dečko. To se ve, le

Sedaj je Lisee veroval.

Sedaj je Lisek vstal.
"Oprostite," reče "kar ste mi povedali, je tako veličastno
neupana, in ena od naših ^{najbolj} ~~prej~~, ki me je zadela kakor
strela, potopite..." "Škoda, ki jo je preko miže Zobra dajal, trest
se mu je bilor glas, in zamišljen se nasloni na mizo.
~~govorila~~ "ne si boš" , stoper in ^{vzdigne} ~~trane~~ čašo ter

"Nu, da, ^{naj si bude} ~~magari~~, pravi starec, ^{vzdrigne} ~~trane~~ ⁱⁿ ~~caso~~ ^{ter} ter

pije. ^{se} veliko vprašanj odgovoriti. Nekateri

Imel je se verjetno vpraševal, ali je
stvari je Lisec vpraševal po drugipost, predno je
na celo prav verovati mogel. Kajti kak izpre
jedra pred dobro jed

na celo prav
membe! Prej, ~~Kam~~ jedva pred dobro gado
nekaj ^{trenotki} ~~arame~~ je na krovu gori premišljal neveselo
osodo, ki ga žene samotnega v daljni svet, a
neenkrat ponuje več nego je

osodo, ki ga zene
sedaj se mu naenkrat ponuje več nego je
l. umati; ljubljino deklaro, k

sedaj se mi ^{na} smel upati; ljubljeno dellico, katere
pozabiti si je prizadeval, a katere podobu
izrisati iz spomina in iztrgati iz

pozabiti si je priznal
iz ~~sebe~~ izbrisati iz spomina in iztrgati iz
srca ni ~~je~~ za ^{en} ~~pol~~ ^{dan} ~~nij~~ ^{nij} mogel. [Pecay

se mu je kazal, ali je prav za prav
bil konec strasne muke, ki mu jo ^{je} prizadel
razumom, ney

bil lovec ^{strašne} val boz me^{je}rcem in razumom, me^{je}
~~radostje~~ željo.

val boz me
dolžnostjo in ~~radostjo~~ željo.
Bežal je bil pred svojo srečo, ker se mu je
Bežal je ~~prej nazaj~~ proglasil
... v presveto

zdelo nedosegljiva, ker je nij mogel gledati v presvitlo
lice, a sedaj se mu bližala v vsej istinitosti. (kateri bliski)
+ ziseu no glavi šlo, nasteval

Ko ji vse to lice po glavi šlo, nasteval

[K]o je vse to ^{črteže} je stari Zober hladnokrvno ^{želanove}, po k-
terih naj se ravna! Plačano vožnjo karto
po Donavi ^{od Zemuna naprej} naj

terik naj po Donavi
do Carigrada naj vrže od Zemuna naprej naj
vrže v vodo. V Zemunu naj se izladija,
ladnei t. j. nozve Kadar plusi

vrže v vođu i
tam v ~~brodnoj~~ agenturi pozve Redaj plusje
prvi lažija iz Zemuna ali Belgrada po Savi

- a večja se stari vojnji red kakor leni, odhaja uže jutro
zjutraj, reče, - in potem ste v starih dnevi ^(na slovenski zemlji in) na Pražanku
in ona se bode naslonila na vas in od veselja jokaje očitala,
zakaj ^{vas} ni bilo, tako dolgo, oh tako dolgo, kaj sem tačas
trpela in jokala za tebe, ti ljubi hudobniži! ... ha, ha, ha!
{ Kaj ne, da znam se? } Jelo tako je nekdanj njena mati z menoj golobovala, a
vraga, nazadnje je drugega za moža vzela! A propos, za-
kaj mi niste pisali ničesa, da nissem adrese vaše
sedel? "vpraša ^{na koncu} stari Lisca.

"Odgovor je tako navaden, ^(in trivijalen) da skoro neverjeten, ali
resničen je. Preseljevali se, izgnubil sem bil ~~has~~
pismo v katerem ste mi bili ho ulico in
hotel zapisali. Precej od počitka pa vam nissem
hotel niti ne mogel odgovarjati, ker vaše
ponudbe, ^{s tistimi pismi} ~~stisnoma pismi~~, k ste mi jih
ne razpolagali stavi, ~~pres. vilič. al.~~
~~preminati~~ zdelo se mi ne...

Nesredno, nemožato, itd. Nu da, prav ste ime-
li. Sedaj tudi ni moč več, ^{tudi} ~~kar~~ ^{je} treba.
Požgal sem jih leni. Oba sta umrla in mačič-
nel sem se na obeh. Pravijo, da na starost človek
otroji postaje, tako se rej ^{pa} (se z menoj zgodi:
Nasovražil sem se, ^{sedaj} ~~pa~~ poskusim če je še kaj
gubezni ostalo, da si nissem ravno posebno
in do dobrega prepričan ali zaslužite vsi
skup ali ne, da bi vas človek rad imel. Kakor
verano, one papirje sem požgal."
Ali bi smel vedeti kaj je bilo v njih? "vpra-

ša Lisca.
"Tako? Ponujal sem ^{vam} ~~ti~~ jih, - na moje poštenje, da
bi jih ne bil nikomur drugemu dal za nobeno
ceno - a niste jih hoteli. Zdaj vam pa naj raz-
lagam kaj je bilo v njih? Nu, vi sami bi ne vede-

li mnogo več, nego veste dosedaj, ako bi jih bili čitali.
Posneli bi bili iz jednega, da nekdo dr. Langman
sam priznaje meni nasproti, da me je lopovski prevaril
in me za ves svet prosi, naj mu prizanesem. Da če
bi bili brali zabudeno pismo neke Alojzije, ki nij
bilo nikče drugi nego mati vaše neveste, ^{Langmanica} ~~ster~~ sem zopet
kot prejemnik jaz imel čast na zavilku figurirati.
Tretji je bil pa protokol ~~ki~~ ^{ki} narejen na konzulatu
v Aleksandriji, iz katerega bi tudi mogli stopa se le
potem razj razumeti, ko bi vam jaz nekatere
stvari od početka povedal. - Sicer bi to pripovedo.
venje lahko odložil do časa, da se zopet ne
Oražanku vidisa, ker vas prihodnje leto, ali
morda uže na spomlad, sigurno kot posestnika
najdem. Tendar nekoliko naj bode ^{povedano} ~~precej~~, da
vam bodo one stvari jasne, katerih se sem samo
na pol omenil v prejšnjih ^{najin} ~~razgovorih~~. Mislim
pač, da bode najboljša, ako jih veste sami. Že
skan na Oražanku, k. vaše nevesti in tistej
starej hišini sem navezal izmišljeno fabulo
na vrat, poslušajte jo zvesto ^{kar vam bodo o meni pravile} ~~in naredite se,~~
kakor da bi ^{vse} ~~jo~~ svetopisemsko verjeli, tako
bode se najboljša. Vam hočem pa resnico
povedati, vsaj po ohr, drugo lahko
kasneje dopolnim. - ~~Pojdi se jedna batega.~~ ⁺
Rej pa je dobro, da večerjiva. La Beafleak
na ladiji mi je vselej dišal. Potem pri
časi vina ~~se~~ ^{kočnik} ~~nam hočem~~ svoje
zgodovine povedati. Doli v spalnici imam
v lofni nekaj ^{slovenskega} ~~vina~~ ^{ki sem ga iz} ^{(svoj) vzal} ~~našine domovine~~ ^{Ostr.}
bite večerje ^{iz} ~~prinesem~~ ^{prizaje} Enkrat
sua ~~uže~~ ^{pri domačem} ^{vinnu} ^{razgovor} imela, ^{zaprle} ^{tudi} ^{za to} ^{slovo.}
Reksi stari Zober odide v trebuh ladiji doli.
Kjer so male kabine za spanje toliko
oseb, kolikor ~~se~~ ^{prakti} ~~jih~~ ^{pregovora} drži. "Kdor
prej vidi, prej meže." #